

CONTEXT

EL PERILL ROIG... DELS LLAVIS

Elevades taxes de productes nocius en els pintallavis

Ficció: El petó de la mort, morrajada mortal, llavis assassins, un petó mata un pardal, la mort d'un ciclista per excés de petons i "bésame como si fuera la última vez, y lo fue".

Realitat: Periòdicament, els científics que han demanat un any sabàtic, repassen papers i troben velles notícies que convenientment retocades poden tenir efecte actual. Els cosmètics i els seus perills per la salut n'és un d'ells. Cada vegada que home o dona es pinten els llavis s'impregnen de plom, mercuri, radiació, pasta de cacauet i polsim de mosca tse-tse. Un desastre total com es pot comprovar.

I d'aquí se'n dedueix, senyores i senyors que el sexe i per extensió el matrimoni (beneït o no), no són poca cosa, de fet són pràcticament mortals.

Per això, descreguts de Déu, l'Església es resisteix a que feu l'amor i com a molt, accepta la utilització continguda d'un petó en moment de procreació segura. De manera que pot morir el portador o el llepador dels llavis aliens, però en tot cas, deixant llavor que als nou

mesos suplirà la mort del progenitor.

Quan s'afina en l'estudi, descobrim que l'home és més sensible a la contaminació labial, la qual cosa explicaria que els homes moren abans que les dones i que només les dones que s'humitegen constantment la boca per deixar-la fresca i temptadora sucumbeixen també a les nocives substàncies, però com que aquestes dones no són virtuoses, no cal esmentar-les gaire.

Una darrera prova i força irrefutable del perill del pintallavis està en la llarga durada que en general té el personal del clero. No tant per manca d'osculació com per fer-ho amb criatures que encara no es pinten els llavis.

En tot cas, siguin o no certes aquestes descobertes, quines ganes de prendre mal. Castedat i llarga vida.

